

Văn hóa “nói thách”

Tác Giả: Blog Cánh Cò

Chúa Nhật, 20 Tháng 5 Năm 2012 05:11

Là người tị nạn Bỏ vào Sài Gòn tôi cảm thấy sống và làm việc tại đây thoải mái hơn Hà Nội rất nhiều bởi thời tiết cũng như tính cách của người dân chung quanh, đặc biệt là láng giềng.

Ngày nay phải nói rằng Sài Gòn không còn nhiều người sinh trưởng tại đây vì đời sống đã được pha trộn bởi di dân từ miền đất nước. Sài Gòn đón nhận và hóa giải mọi khác biệt một cách tài tình và cảm thông trong giao tiếp với mọi tầng lớp người dân Sài Gòn chính gốc tôi là người dạt hải hạn từ miền quê đi, tôi vẫn trí thức sống cả tầng lớp khu di tích cho tôi thói quen ăn tiêu của người dân trước thời kỳ 1975.

Năm 1980 tôi Hà Nội tôi vào Sài Gòn làm việc, cha mẹ tôi ở quê là người Cao Lãnh nên vợ tôi Miền Nam là hạnh phúc của ông bà sau bao năm dồn thân cho cách mạng. Hai chị em tôi nghe nói về Sài Gòn rất nhiều từ đó nên khi cả nhà vợ tôi Miền Nam thì hiểu như sự tự nhiên hai chị em không tài nào quên được. Không khó quên nhất của chúng tôi là ngày đầu tiên đi chợ Bến Thành, trung tâm điếm của Sài Gòn và của cả nước. Tôi mua một chiếc kính râm còn em tôi thì mua một chiếc đồng hồ có hai cửa sổ và không người lái! Tôi nhớ nhớ in giá của chiếc kính lúc bấy giờ hai tháng trước giờ của bây giờ còn chiếc đồng hồ thì khi nói, ít nhất là hai năm trước giờ của một cán bộ cấp trung ương.

Văn hóa “nói thách”

Tác Giả: Blog Cánh Cò

Chúa Nhật, 20 Tháng 5 Năm 2012 05:11

Ngäi bán cho mät cái giá gäp 5 län giá thät và mä tôi đã nói thäng väi bà bán hàng là đäng nói thách. Lúc äy tôi chä biät “nói thách” là gì và cä nhìn mä thán phäc. Bà bán hàng nghe tiäng mäi n Nam cäa mä - tuy lúc äy đã ít nhiäu lai Bäc - nên thäy khó “nhai” và cuäi cùng chä em tôi mua đäc hai món này väi giá “häi”...

Tuy thä khi sang mät tiäm khác bên cänh chúng tôi phát hiän ra mình vän bä läa. Cái giá trä cho bà bán hàng vän cao gäp ba län và tä đó hai tä “nói thách” theo tôi trong mäi phiên chä, mäi cuäc mua bán, ngay cä khi vào siêu thä hiän nay tôi vän cänh giác väi cái kinh nghiäm nói thách mà tôi đã häc đäc tä nhiäu chäc năm träc.

Nói thách không phäi bät đäu tä ngäi bán mà hình nhä cä sä xäy ra tä lòng tham cäa ngäi... mua. Ngäi bán dĩ nhiên là muän bán món hàng cäa mình cho nhanh väi sä läi häp lý nhäng khi nói thät cái giá phäi bán thì läi bä ngäi mua ... trä giá! Nói 10 đäng thì bä trä xuäng 5 đäng vì väy kinh nghiäm cäa hä là cä nói 15 đäng đä khi trä xuäng 10 đäng thì väa. Văn hóa “nói thách” (gäi theo thói cäa báo chí vì thäi buäi này cái gì cũng có thä gäi là văn hóa) có lä là căn bänh khó chäa trä nhät trong bät cä thäi nào, tuy nhiên hình nhä cái thä văn hóa mät häng này đang läng väng đäu đó trong cách hành xä cäa các quan to, càng to thì “văn hóa nói thách” càng rõ nét.

Quan nói thách näi tiäng hiän nay có lä là ông Đinh La Thăng vì ông chäng tä là ngäi rät xuät säc trong các phiên chä chính trä. Hôm Quäc häi häp phiên đäu tiên ông Thăng rao hàng: Bä Giao thông Vän täi cäa ông cän 40 ngàn tä đä sä đäng. Ông yêu cäu dành sä tiän täng thu vät tä đä toán đä ông dùng vào các đä án cäa Bä do ông lãnh đäo. Buän cho ông Thăng, ông hét giá quá cao nên ngäi mua là Quäc Häi bä chäy không mät läi trä giá.

Buän tình vì Quäc häi giä lä, ông Thăng quay sang hét giá vào tai “nhân dân”. Ông đòi bán món hàng kä lä là “thu thuä hän chä phäng tiän giao thông” và ngay läp täc cái anh nhân dân nghèo trät đã phän äng bäng cách “nói không” väi chä tiäm La Thăng và món hàng “thu thuä” này läi đäc tän kho chä ngày xä lý.

Nhäng chä tiäm không hä nän chí, ông tä ra là ngäi bán hàng biät nói thách và nói thách không ngäi nghä. Nói thách nhä nói thät và nói nhiäu län sä trä thành quen tai khách hàng. Cái chân lý không bao giä thay đäi này đäc ông Thăng tän đäng và ông tiäp täc rao bán món hàng mäi hän có tên “Quä tham gia giao thông”!

Ngäi dân ngoài Bäc trong Nam nhìn nhau cä i häc khi nghe tên món hàng quái đä này. Näu cái “Quä tham gia” này đäc ông La Thăng bán trôi thì cäa tiäm cäa các bä khác mäc säc mà

Văn hóa “nói thách”

Tác Giả: Blog Cánh Cò

Chúa Nhật, 20 Tháng 5 Năm 2012 05:11

bán các món hàng có nhđ ng cái tên nhđ : “Quđ tđ mình đđ dành máu” cđ a Bđ Y Tđ , “Quđ bđ o hiđ m cho ngày đ tđ” cđ a Bđ Công an, “Quđ dành cho thi rđ tđ” cđ a Bđ Giáo đđ c hay “Quđ khđ c phđ c tđ m nhìn cho ngđ đđ i khiđ m thđ” cđ a mđ t Bđ nào đó...

Trong lúc chđ đđ i món hàng bán đđ đđ c ông La Thăng tiđ p đđ c nói thách khi chính thđ c yêu cđ u chính phđ cđ p cho Bđ GTVT sđ tiđ n là 10 ngàn tđ đđ đđ u đđ cho hđ thđ ng văn phòng cđ a Bđ ông ta đang làm chđ . Vđ i mđ c đđch theo nhđ ông trình bày là Bđ cđ a ông cđ n hiđ n đđ i hóa, công nghiđ p hóa “chđ ngđ i” đđ phát triđ n khoa hđ c kđ thuđ t cđ a ngành giao thông vđ n đđ i.

Chđ a thđ y ai đđ c quan nhđ ông Thăng và cũng chđ a thđ y ai có cái đđ duy nhđ tí nhđ ông mà đđ idđ đđ c làm đđ i chđ c Bđ trđ đđ ng. Mđ t hđ c sinh trung hđ c có trí thông minh trung bình cũng hiđ u rđ ng phát triđ n và hiđ n đđ i hóa ngành giao thông vđ n đđ i không thđ bđ t đđ u đđ cái ghđ , mà nói văn hoa nhđ ông Thăng là đđ nhđ ng căn nhà cđ a Bđ . Đđ luđ n đđ p đđ c đđ y chay cái “đđ toán” quái gđ này và chđ tiđ m đđ p hóa La Thăng đđ gđ p rút mình oan cho bà con thđ y sđ tiđ n này nhân dân không cđ n lo vì sđ đđ đđ c đđ y đđ vđ n ODA chđ không đđ y đđ túi nhân dân và vì vđ y bà con đđ ng “trđ giá”.

Ông Thăng bán món hàng mà mình không làm chđ nên viđ c nói thách cđ a ông không thđ thành công. Ngđ đđ i dân bây giđ đđ quá kinh nghiđ m vđ i văn hóa nói thách đđ chđ nên hđ thđ y ngay cái lì đđ m cđ a mđ t anh bán đđ p hóa vđ a hè, cđ bán chđ cđ n mđ t món là đđ đđ cho cđ mđ t ngày nđ ng gió.

Có mđ t thđ mà ông Thăng có thđ nói thách đđ đđ c mà không ai trách cđ vì đây là món mà ông ta đang làm chđ , hay ít ra là đang quđ n lý đđ là con....nđ Vinalines.

Ông Thăng ra giá vđ i chính phđ là muđ n Vinalines trđ đđ i vđ trí làm ăn bình thđ đđ ng thì ông cđ n 100 ngàn tđ đđ tái đđ u đđ vào nó. Sau khi bđ đđ luđ n và các nhà kinh đđ phđ n bác, ông Thăng đđ đđ ng rút giá xuđ ng còn 68 ngàn tđ . Khách hàng xem ra vđ n không thích thú gì đđ m vđ i ông Thăng vì sau bao nhiêu đđ i nói thách cđ a ông, cái uy tín vđ n ít nay đđ bay theo nhđ ng câu hét giá trên trđ i.

Ông Thăng quên là văn hóa nói thách khi áp đđ ng vào nhđ ng thđ đđ ng vđ nhđ đđ thì không sao nhđ ng mang thđ văn hóa cđ p ba này vào chính trđ đđ ng thì ông cđ n phđ i hđ c thêm rđ t nhiđ u đđ i đđ u. Đđ u đđ u tiên là món hàng năm ba triđ u thì có thđ nói thách đđ đđ c nhđ ng khi đđ lên đđ i 100 ngàn tđ mà còn nói thách thì ông nên đđng đđ i vào “Quđ khđ c phđ c tđ m nhìn cho ngđ đđ i khiđ m thđ”.

Văn hóa “nói thách”

Tác Giả: Blog Cánh Cò

Chúa Nhật, 20 Tháng 5 Năm 2012 05:11

Tôi nghi ngờ mấy bà hàng xén của chợ Bến Thành, khi nhà nào kêu gọi bán đúng giá thì các bà đã cố gắng làm theo mức cho khách hàng trả giá. Cũng nên nghi ngờ cho ông chủ tiệm La Thăng vì ông không bán hàng trong chợ Bến Thành nên không hề có được bài học quý giá mà các bà “đang nghi ngờ” đã học.

Cái mà người ta đang học hỏi là nhu cầu trong những món hàng mà ông Thăng đang rao bán để được nhóm lợi ích nào đó giật giây, hay áp lực để trở thành hiện thực thì cần có sự tham gia vào một cuộc nói thách vĩ đại để sống còn.

Tất cả phải nói thách vì không thể nói thét trong cái guồng máy mà giai điệu đã trở thành chân lý.